

ob nimios promissionum excessus ineritò
in accusationes incident, non enim pra-
stant ea, quæ pepigerunt. Atque hoc for-
tasse sophistæ coguntur facere, propterea
quod nemo eis daret argentum ob ea que
sciunt. hi igitur cum non faciant ea, ob
quæ mercedem accepérunt, merito accu-
santur. Vbi verò nulla subministratioñis
pactio sit: illos qui per se prius dant, abs-
que crimine vlo esse dictum iam est.
eiusmodi enim amicitia est, que ex virtute
conflatur, retributioñq. est ex electione fa-
cienda, ea enim amici, & virtutis est. Ita e-
tiam conuenit iis qui philosophiae causa
inter se habent societatem, non enim pe-
cuniis dignitas estimatur: neque honor
æquiperabilis exhibeti posset: sed fortasse
satis est, scit etiam erga Deos, & parentes,
id quod fieri potest. Quod si dacio eiusmo
di non fuerit, sed ob aliquod, maximè qui-
dem fortasse ea facienda est retributioñ,
que utrisque pro dignitate esse videatur:
fin id non contingit, non modò necessa-
rium videbitur, vt is qui prius habet, ipse
statuat, verum etiam iustum: quantam c-
enim is utilitatem consequitus fuerit, aut
pro quanto voluntatem elegerit, si tantum
ille receperit: dignam remunerationem
habebit. na etiā in venalibus rebus ita fie-
ri appetet. Quibusdā etiam in locis leges
sunt, ne de voluntariis commerciis iudi-
cia fiant: eò quod oporteat cum eo qui cre-
didit, ita dissoluere, quemadmodum so-
cietatem init. iustius enim esse putat, vt
cui permisum est, is statuat, quam qui per-
misit. Nam plerunque non æqui estimant
qui habent, & qui habere volunt: sua enim
singulis & quæ dant, digna multo precio
videntur. sed retributioñ tamen tanta sit,
quantam statuerint illi qui accepérunt. O-
porter autem fortasse non tanti estimare,
quanti appetet alicui cum habet: sed
quanti estimabat, antequam haberet.

CAPVT II.

AT verò huiusmodi res dubitatio
nem admittunt, vtrum videlicet pa-
tri omnia tribuenda sint, & parentum in
omnibus? an ægrotans debeat medico
obiemperare: & qui eligit imperatorem,
bellicæ rei peritum hominem eligere. Si-
mili modo amicōne magis, an probo vi-
ro inferiendum? & bene merito redi-
endāne magis gratia sit, quām sodali-
dandum, si vtrīque non liceat? Nunquid
autem omnia huiusmodi exactè definire
facile non est? multas enim atque omni-
genas & magnitudine & paruitate, & ho-
nie state, & necessitate habeant differentias.

Α διὰ ταῦς ἔφερονται τῷ πατρὶ γέλων, οὐκότες
ἔγκλημά τους γένονται· οὐ γά διπλωματία
οὐ μολόγησαν. τότο δὲ λόγος ποιεῖν οἱ συφιταὶ
αἰγακέζονται, διὰ τὸ μισθένα αἵδυνται αρ-
γύερον ὃν διπλεύεται. οὐ ποτὲ μέρος οὐτοῦ εἴλε-
λαβον τὸν μαδόν, μὴ ποιεῖσθε, εἰκάστος οὐ
ἔγκλημα στίγματα εἰσιν· οὐτοῦ δὲ μέρηνται διοῖς
μολογέα τῆς ἐπαυρήξεως, οἱ μέρη δὲ αἰτεῖν
B ωφελέμονες, ἕρτεται ὅπις αἰγάλευτοι εἰσὶ το-
πίστη γράπται· φέτιν εἰλία· την ἀμαρτίαν
τε ποιεῖσθαι τὴν ἀσθετίαν. αὕτη γά της
φίλου καὶ τῆς φρεστῆς· αὕτη δὲ ἔστε καὶ τοῦς
φιλοσοφίας κοινωνίας στοντες γράπτες καὶ μαρτυ-
ματῶν οὐδέποτε· πριν τοῦτο διόρθωτος
ἐπι τὸν γένοντα αὖτοῦ ἵππον ἴκεντον καθεδράρητον
τοῦς θεοὺς, καὶ τοὺς γοργεῖς, τὸ ἐνδεχόμενον.
C μὲν ποιάντες δὲ οὐσίας τῆς δύστεας, αὖτον διπ-
τινον, μάλιστα μὲν ἵππος δεῖ τὸν αἴστα ποδόδοτον
γέγονεται, αἴματον δικούστων κατέδεξεν ἔτι·
εἰ δέ τοι μὲν συμβαίνοντο, οὐ μάνον αἰτιώμενον
ἔτι δεξιεν αὖτον πορέχοντα ταπεινούς, οὐδε-
καὶ δίκηγονδοστον γράψαι τοῦτον οὐδεῖται, οὐδεῖται
ὅστιν την ἴδιντιν εἶλετο· αὖτοσδιν αὐτοπλα-
ΐων ἔξει την παρὰ τούτου ποτε δέξειται γράψειν
τοῦς αὐτοῖς οὐτούς φάγεται γενόμενον· εἰσαχοῦ.
D τὸν δέ τοι νόμον, τῷ δικαιοστίων συμβολίσαν δι-
καστος μὲν ἔτιδες δέσιν, φέρεται γενέστερε,
τοῦς πέτρους, καθεδράρητον ἴκεντοντεν. φέρεται πε-
πράξην, πέτρους οἰσταμενούς δικαρόπετρον ἔτι ποτε
τοῦ διπλούτου· τὰ πολλὰ γράψαι οὐ τὰ δύον
πικάδων οἱ ἔχοντες, καὶ οἱ βιαλόμενοι λαβεῖν.
τοῦ γράψειται, καὶ δὲ διδέστων ἐκάστος, φαι-
νεται πολλοῖς δέξειται. αὖτοι διμοιριῶν γένε-
ται τοῦς ποτούς, δύον αὖτοσδιν αἴσταν, φαι-
νεται πολλοῖς δέξειται, αὖτοι δύον φαινεῖται.

Απορίδι μὲν δὲ οὐκέτι τὰ ποιάδε, οὐ
πίτερος δὲ πάντα τῷ πατέρᾳ χρο-
νέμενον καὶ πειθόμενον, οὐ καίνουντα μὲν, ισ-
τερῷ πεισέσθιντο δὲ, χειροτονίεσσι τῶν
πολεμικῶν ὄμοιος δὲ φίλος μὲν πολλού, οὐ που-
δεῖσθι, εἰσηπετατέον, καὶ διεργέτη αἰτιαποδο-
τέον καθέντα μὲν πολλού, οὐ ἑπτέρα διτέον, εἰσθ
αρμόδιον μὴν εἰδέχεται. ἀρὴ οὖν πάντα ταῦ
ποιάδε, ἀκεράντες μὲν διορίσαντα δύσιον,
πολλας γαρ καὶ παντοίας ἐχεισταφορές, καὶ
μηδέπει καὶ μακρότητα, καὶ τῷ καλῷ, οὐ παχ-